

1.

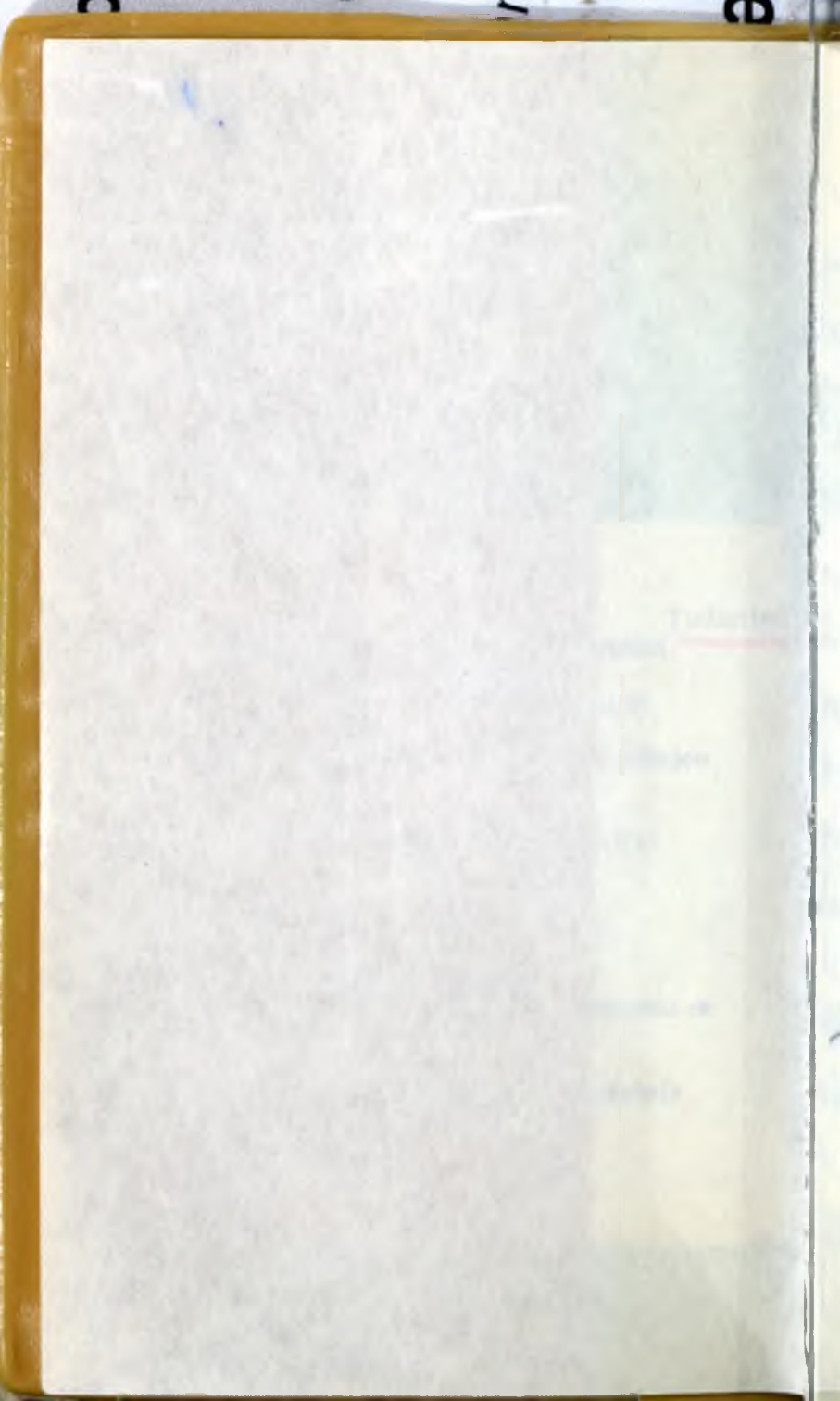
Lista de miracole

1. Tudoritei
2. Vintul
3. Știi
4. de păiajen
5. ră și
6. t
7. miracole se
8. nineața

ORASUL

Amel Dimitroscu

1929

ORASUL

Aurel Dumitrescu

ORAZUL

Atul Dantavara

1888

x

- Vei din nou : în oros, totul este
posibil. Prefăcătoria, mai ales.
Te vei feri de oamenii ? Vei vorbi
mai puțin ? Are rost să nu taci ?
Într-un oros, poți pierde ușor tim-
pul. În oros, pune repede gheara pe
om. Îl privesți. Alina ai venit.
Ai momente în care nu-ți vine să
crezi. Îți trece prin gând că va veni
o dispoziție care te va alunga de
aici, că n-au fost mutat la
Complexul Musical. Mai ai nevoie
de zile. Trebuie să pleci la reședință,
să te-ntorci. Atunci ai să știi unde
ești.

A murit René Char. 80 de ani.
Un poet mai mare și mai im-
portant decât știa profesorii,

găgăntii, fotoliarzii.

*
- Apăraie. Or fi mai simplici decât
or fi bădăni în oras. Te-ai duce la
chioscul de ziare cu barca.

*

- E 29 februarie. E ziua mamei
tale. Stai singur în garsoniera
34 a lui Adrian și te gîndești
la mama. Ai să te gîndești la ea
în fiecare zi în oras. Și ai să-ți
tot doareți zile multe. Ai să simți o
ieri, la plecare. A izbucnit în plîns.
Ti-a spus: "Vedea, să nu mai vor-
besti prostii, să taci, să fii atent,
să nu mai zici nimic de rău..."
Mama cel mai profund și drag

ori din viața ta. 3

Viața ei ti se pare mi o zi, de
sua ei, tare importantă. A te
raporta la ea înseamnă a te
minti autodeșina puternic și cu
cinerea.

*

- Maria, Paia. Au venit la tine
ieri. Te-au condus la autobuz.
N-ai rot le minti. Dar pe multi din
ceilalti de la Porca, incepi deja să-i
minti.

*

- Dormi la Doina Iordăchescu. Ce
somniață! Si dureri cumplite de
stomac. Din nou?! Rodu, Maria lui,
noaptea.

*

- În Convorbiri literare nr. 2/88,
ai trei pagini cu o „poză” fotografică.

"mă" "Ioanna congestivă
de noaptea" e dedicată Ioanei.

I-ai pus un plic la poștă. Mămă

* P. N. cont, 29 febr '88

- Intr-un autobuz, undeva
în zona Trei Izari (Izari), ~~stă~~
înăpărit. Un drum pentru a
o vedea pe Princesă și pentru
a-ti lua diploma.

Ai fost lăsat liber pînă luni, ca
să-ti rezolvi problemele cu ~~o~~
transferul. Dar, și de și, ghinion.

Te-ai dus la Princesă, intr-o seară, după
cartea de muncă și după salariu. Și
n-ai găsit pe nimeni ca să rezolvi
aceste probleme. Acum, iată, ~~stă~~
intr-un autobuz pentru a merge
mai departe. Scandalos? Romantic?

Deci n-o pășă. Un dar pentru
Printera. Vântul rece, un peisaj
nordic, estil, din soarele strălucete
la 7. Neamt era apărie. În munti
aproape că nu mai era săpădă.
Si aici, iată, parca-i altă lume!
A quoi bon?

È vineri. Ați plecat la 6,45 din P.
Neamt. Si e 12. Si tot nu se poate
înainta. Printera (pentru că, totusi,
numai la ea te găsești), te-o fi
așteptat mult în frig. Nu-ți închipui
când ai n-o vestă mai repede în
asemenia conditie.

Trei Zăreni, vineri, 4 martie 1988

*

- Ai ajuns la Jani la ora 15. Si,
fantastic, Printera te aștepta acolo.
Stătuze cinci ore acolo și te aștepta.

se. Gestul ei ti s-a părut cu
totul aparte, dar nu l-ai comentat.
I-ai dat un păpușă și ei sărutat-o
mult. Apoi, într-o cafetărie, atâr-
mas două ore și ceva tare bucurosi
că văteți împreună. Era, din nou,
tare frumoasă și ai primit-o înținat.
E cea mai frumoasă fată pe care ai
vădit-o vreodată.

După ce ei condus-o acasă, l-ai căutat
pe Luca Pitu. Ai năvănit mai târziu
la el. Vorbește. Și fusese dor de el.
I-ai mai dat și citești „Evangelia
lui Ioan” a lui Zinoviev (o ediție
bilingvă, ruso-franceză) și „Iacrimi
și furturi” a lui Ciocan, în franceză,
tradusă de Sonda Stolojan din rom-
ână.

Ai dormit la Nichita Danilov. Vorbe
multe cu acest morose. Și soția lui
Carmelia Feonte.

Și - în noaptea următoare ai dormit

tot la el. Un text, „The King” (presumabil)
Ti-a plăcut în mod deosebit.

Tuica. Vorbe.

Simbătă, 5 martie. Cautati că
nu poti să-ți iei diploma. Nu se
eliberază în acea zi și bibliotecile
sunt închise. Deci drumul său la
Jari. Exceptând, firește, Printesa!
Cu ea ti-ai petrecut toată ziua.
Cafetăria voastră, restaurantul
„Moldova”, o gospodărie a unei
colone de-a ei. Îmbrăcătoai doar
cu cerceii, afectuoasă, nebună,
mimată. V-ati iubit ore în șir într-un
dulce delir. Ai avea atâtea nebunii
de repetat. Ti s-a părut din nou că
ești foarte fericit cu ea și că vei
fi desigur dacă va rămâne cu tine.

Duminică, după ce - ai înghețat
donă ore la bibli. Eminescu, 'ai
purs o mașină care te-a dus la
P. Neamț, Obont.

A fost suficient să pleci donă zile
pentru ca dezordinea și mizeria
să se instaleze la Adrian. Pe mare
mai ales. Realmente pare incapabil
să trăiască în curățenie.

El vizitezi pe Laurentiu Dumitrescu
după mult timp.

Si, singur în garsonieră, citești.

P.N., duminică, 6 martie
1988

- Repeti drumul la Jari. Luni,
după-amiază. Citești „Des hommes et
des saints” în mașină. Din nou,
extremismele lui Cioran te prind,
cu toate inocența lor (de data
aceasta) din cartea nr 23 de

ani.

6

Tot la Nichita Danilov. Filme mursești,
animate, discutii pînă spre miezul
noptii. Carmelia. Unită. Ceva de perșare
de noapte.

A doua zi (marti) te vezi cu Printesa.
Dan Petrescu punindu-ti o vită pe
o fișă. Vorbește Pe hot. Senin. După
ce nu tacă în continuare. Colegele
de serviciu (trib. de pedagogie) nu mai
prea dau pe la serviciu. Hotul lui.
Ti se dă diploma aceea. Pînă la 15, cînd
aveai autolea spre P. Neamt, rămîi
cu Printesa. Dulce, din nou. Si, din
nou, s'olborînd într-o cofetărie, a
noastră. Dimineața, pentru că era
8 Martie, i se cumpăraseră multe ghiocei.
Dulce. Amuzantă și de un "trai
vegetativ", pe care nu-î saluti, pre-
ferînd-o spiritualizată, pierdută în
lucruri mai "înalte".
Năvălitoare să viia la P. Neamt.

Designur.

Introducere.

* miercuri, așteptând
la încusur. savit. 9, pentru
fişa medicală; P. Neamt

9 martie 1988

- Provizoriu, dar prezenta ta în oraș
este o binefacere. Nu ai nevoie de
liniște, de nimic. Numai de plecarea
de acolo creștii nevoie. Constată că trec
zile în ni încore nu-ți amintesci de
Bronca. Mama, doar, alți câțiva oameni
- și mai revin în gând. Ai uitat cu
totul școala! A răbufnire a nevoii
tale de ambulare a aceluși spațiu!
Citești. Stai la muzee și te ițiiești.
Părintesa e în alt oraș, dar este singura
femeie la care te gîndești des.
Seona, aproape mereu, chipul ei din
fotografii te face fericit.
E o persoană "vegetativă" cu
mult timp înrît, cu halăduieli

prin ochi. Ti-e foarte bine asa. 7

Cand ai fost la zarca in domul rila,
ca spiritul Saptăminii trecute, prezenta
Paii te-a emotionat. Eoi, doar. A
parut, in tranzit, ni acea luminita
storian. Neguri dulci intr-un peisaj
muzical. Paia ndimne o creatura
divinabila. Stai cu ea ~~po~~ ca ni cum
sta cu un tablou nar, emotionant.
curios. Dar nu mai si mai / nimic
de spus intr-un jurnal. Sau poate
id Trebuie sa ai o casa atata, aici.

O ai de azi Pe Bd. Decebal, Bl. 65,
p. 36 O gramada de lucruri care
se rezolva foarte greu, cu deservit
sunt realitati.

Alte cu Adrian. V-ati obligunt asa.
- o sa se mai incomodati mereu.

Atmosfera din muzeu. Calina Constantina.
Ti-e bine asa, desi nu esti obis-
nuit cu 8 ore, cu programul de
8 ore.

bi văzut „Un cule de nobili”, în regia lui Andrei Mihailkov - Koncevski, cu cortina Arosmei. Minunat film! După Turgheniev. - 201 -

* P. Neamt, 17 martie 1988

- În Tribuna - 9/3 martie 1988, cronica literară sti este „dedicată”. Victor Telea (!) scrie elogios despre Bridida...

*

- Săbile înalte din muzeu, care-ți dau o senzație de vertij. Reduți, totuși, greu celor opt ore. Poate ni pentru că nu ai ceva bine precizat de făcut.

*

- Zgomotul de la mojarile ni maronabile, care smulță un bloc dincolo de prestele lui Adnan, te răpăște. Tei ti-a curs ninge din

nas după o importantă partidă
de jocuri matematice.

Primele borse pe care ti le propune
sunt 1. Te va îndruma în continuare,
oți bine, dar n-ai nici un chef să
eșuezi. În muntii nu te vei potol
într-oare definitiv.

*

- Plinul mamei se cade până-n
cras. Jung are dreptate: numai
pe mama o iubești definitiv și
în mod real.

*

- Te întorci înălțată ocolo și ale
senta ta o stinge. & vede. Sim-
plăitatea scurtată viața unui
om în viață. Cumpeni prin și
alte lucruri pe care i le trimiți
prin cutiorul sau i le duci tu.

Dar n-ai nimicuri care nu-i fac
surzările solitare mai plăcute.

*

- O visezi pe Lili. În mos, sub
tine, ca o măluca. Mai era cu
doud, tot în mos. S-a desprins
și a venit spre tine.

*

- Și pe Brințară o visezi. În pta
cinematografului "Pietrarița". După
ce te-au mutilat, mai zilele tre-
cute, pe neașteptate, cu profesorul
Cretu, tatăl, în cas. Politeturi,
socialismul. Gânduri diferite.

*

- Paia. Spectaculoasă. Chet toi.
Fericite pur și simplu că te
poate vedea, că mai poate sta cu
tine. O dulce minune, în contur.

are. un obiect, strajă, se găsește
în anul 2 de la sfârșitul secolului al
*
9

- Ai creat zile de amărăciune
pentru că nu-ți scrierai Prințesa.
O inlepti mai mult decât se poate ști.
În oraș, e mișcarea femeie de care
ți-e dor, pe care o aștepti cu emoție
oricând.

*

- Te dor ni călpile, călcăiel, mai
exact, de asfalt. În munți era
pământ mai blând sub picioare.

*

- Pleoștenia din țori. Si e grămada
de lucruri care nu-ți convieci, porcă.
Pneviziostatul poate ni dori. Ți-en
dat ieri cară, Bd' Ducele, Nr. 65,
Sp. 36, dar probabil că vei reveni.

fând prea departe, tocmai pe
la moară.

*
- Citești mult, totuși, dar nu cu
consecvență din munte. Și în con-
diții absolut incomfortabile.

Partidul de pâr te desprinde de
realitate. Și hotelul cu Adrian.
*

- Daniel Corbu în pros, ce murgă
de pâr! Ține la ea. La el contoră
foarte mult impresia pe care o lăsa
Ca și la cabotini.

* miercuri, 23 martie
1988

- La un film excelent al lui
Zanussi, "Anul noștrii liniș-
tit", Cu Adrian. Și cu acel

E-tin Acornui, foarte talentat,
din anul I la "Hogaș".

Surprinzător neplăcut de reacțiile
tinerului poet Acornui: în timp
ce pe ecran erau proiectate scene
groteschi, dureroase (ofiteri americani
ținuți cu mâinile la ceafă, în frig,
ore în noaptea, cu armele forșate în
dreptate spre capetele lor, cu pan-
taloni uși - fâcurea pipii; mîste
tocaloni dînd buzna în camera unei
bătrîne - unul se urcă pe ea
și o lovește peste față), inadmi-
nabile — tinerul poet rîdea.

Și s-a părut ceva de domeniul
nerîmîntului. La 15 ani să nu știe
ce e fascismul, să nu realizeze
ridicolenia unor asemenea scene?!
Și atunci, ce e poezia (vai!) pe

care o serie. Te-a dezamăgit
peste măsură.

*

- Te-ai uitat prin oraș. Multe
fermei. Probabil că toate sunt
frumoase. Dar nu ai nevoie de nici
una. Fermea ta este altundeva.

*

- În "Pagini bucovinene", supli-
mentul din "Cores-literare" nr. 3
/1988, Mihail Jorjache scrie e-
logios despre Biblioteca. Citi
au scris până acum! H. Calinescu,
J.B. Sefter, Cristian Livrescu, Galen
Dorian, Constanta Buzzeu, Adrian
Marino, Val Condovache, Dumitru
Chisaru, Cristian Starnatoriu, Maria
Mincu, Romul Murteanu, Ioana
Bot, Ovidiu Dimigean, Victor Telean

Vladimir Bălanica, Mihail
Dordache, Marian Odangiu, Va-
leriu Bărganu, Ion Zuleascu
Da mai fi. Și? 30 martie 1988

*

(Inimii:

În fațea pe care o iubești eduni
tot ceea ce nu ai iubit în alte femei,
și ceea ce ai vrut să iubești
nu s-au împlinit.

... o anonimită în care mușteresc niște
cărți postale.

Când moare un poet, mor o gră-
madă de oameni.

... miercuri, 30 martie 1988

*

*
- O doamnă de la munte (Petrișor),
mă gându-se peste mămura când îi mă-
turase că are 32 de ani. „Dar nu pare
de loc așa”. Îți dai 25-26. Ia ce bun!

*

- Printesa la telefon. După ce pune re-
ceptorul în furcă, ai sentimentul că
te părăsește și tu ești cu inelul.

*

- Trei zile de ploaie. Biserica lui A-
drیان și doi negozul și scrierile
pestea.

*

- Îți se dă din nou casa, ultracentral
în blocul Turmă de lângă mape rîmul
„Unic”, lângă hotelul „Cablul”, dar
refuzi din nou. E un bloc fără gar-
metan, cu baie strimată. Cum se
acceptă așa ceva?! Dar n-aveți să
umblați după (și cu) butelie. Și und

nă se scalde Printera, dacă nu e
cadă?!

*

- Romulus Vulpesca, la P. Neamt.
Te dezamăgește profund. Ce calotă!
Initial te aș dorayet a firmatia
sa cum că Timerei poezi de ați
n-or și ce-i un roset, că n-or
fi capabili să scrie rosete - afir-
matie absolută, incontestabilă, ne-
dreaptă! ~~...~~

A mai făcut tot felul de afir-
matii inoave și minimizante la
adresa versului liber sau alle, cum
i se spune, considerind că poezile
scrise în vers liber sau alle n-or
avea nimic „meserie”. Haos! Si
incredibil la un om ca Vulpesca.
Pentru în mod special și o-a pă-

put atunci când a afirmat că
"în literatură română, personajele
feminine memorabile sunt foarte
rare" și că "Ileana Vulpeșca reușește
să creeze trei personaje feminine me-
morabile într-un singur roman"

— ceea ce ti s-a părut ridicol.
Când ai văzut la P. Neamtu și ai vă-
zut și nevasta pe scena unui teatru
în prezența unui public eterogen.
Plictisit și iritat de poezia sa
"Kracie" de-a dreptul debile,
ai părăsit sala, cu Radu Florescu
și Adrian Bui George.

"Vulpeșca are 'meserie'", dar nu-
artă în ceea ce scrie!

*

- Multe ore la video. Trei filme:
"Niglitstick" - cu Terenziș,

#5

"Top Gun" - cu supraviețuitori
americani (excelente filmări) și
un excelent "Escape from Sur-
vivor" cu a de veritate joana
Pacula. Și multă muzică: Elton
John, "Queen", Lionel Richie, Michael
Jackson și mulți alții.

*

- Oros, serac. U sărbătoare lucie. Uneori
nu prea știu ce să mai mănânc. Da,
un popor care supraviețuiește, un
trăiește!

*

- Încă nu ti se dă ceva concret
de făcut la muzeu. Mult timp
pierdut. La Barca nu pierdeai
 vremea.

*
- Te simți, încă, în continuare bine
fiind aici. Ti-e dor de mama - fi-
ți se pare că stai prea multe ore
la serviciu.

* sâmbătă 1988

- O dimineață în care ești che-
mat la telefon. Și la capătul
firului este Marian Amancei, prie-
tenuțel tău al altor veri de neuit.
Te nuna să te audă vorbind de
la Galați. Și totuși nimeni a fost
altfel, de bucurie că l-ai auzit
vorbind.

*

- Casa vădită. Camera ta. Vop-
reoa creștină. Altă atmosferă. Aceeași
măsurată liniște. Popul e un

după viclean. Mă¹⁴ după o linie
de ore, noaptea mută de la Prisca
te talbură ca-n alte vremuri.

Tremuri de emotie nule picurii plou.
Și nu se mai aude nimic altceva.

Poenul poate începe

- Pe mare, trei scriitori doar: Ste-
van, George Ostroșanu, Nicu Cotruș.

- Mama. O măruti. Nu te auzi când
oi intrat. Era rătăcită pe pat, în
bucătărie. Și toată seara e fru-
moasă, pentru că ești cu mama ta.
Și pui ~~gustică~~, îi porcești orezul,
o orcută. Ești cu ea. Ti se pare
că e destul.

*
- E plin de cărți în camera asta.
Cit se vor tot înmulți?! Maniacule

*
- Printera. De ce pleacă și ea din
viața ta?! Știi că n-ai s-o rog
nică să rămână, pentru că nu rămân
decît dacă vrei tu, nu dacă te
roagă celălalt. Da, nici un mi-
nucel nu ține mult. Ea - un
cort de paradis. Poate că un
paradis pierdut. Nu pentru că
vrei tu asta.

*
- Intr-o cofetărie. Și o Mihaela
Ps., fostă elevă. Îi cumperi prăjituri.
Era cu o colegă. Îți spune că
i-ai fost profesor într-o V-a, a VI-
a și a VII-a de nouăzeci. Ce vremuri

Măderi. Si acum ^{tu} e-n anul IV la
un liceu. Nu-ti vine ră crești. O
mignonă deosebit de dulce, ca ni
pe vremuri. Atit de mirat că s-a
făcut mare! Cind au trecut toti
anii accepta!?

* Parca, vineri,
1 aprilie 1988

(intr-o scrisoare către Vladimira
Boalănică, TOMIS)

...
Sigur, oropul e un cîine rău, dar e
preferabil un cîine rău decît un cîine
prost.

...
Luca avea patru cărți noi ale lui
Terminas și numai la ele mi-a fost
zîmbetul în marte.

...
Toti oamenii care au bucurii sînt poli-
tici. Dar o bucurie pare să fie reală

abia din momentul în care ți-o
măntăiești.

...
Săreci nă-mi neprim un amuzant ton
nostalgic, desi eu cred că orice ingim-
durare este nostalgia. Am zis în care
nu mai știa limba română! Am
tentative de a scrie altceva. Mă
amuză să văd pe cine dă când se
sintă în călărie. Fără gramatică, și
unul într-un azil.

...
Borca, duminică,
3 aprilie 1988

...
Sunt morti pe care-i știu vii. Lili
e-ntră ei.

...
Am crescut mereu în cerșă. Unii îi
sunt Dumnezeu. Cu am crescut în cerșă
care nu purta acest nume, dar era
tot un "fior" metafizic. Și am citit.

Si i-am dat ¹⁶poemului totul. Si pri-
etenilor, sper. Nu-mi fac iluzii. Viata
„buna” pe care o duc acum nu avea
ni gheare. Ma astept la orice. Includer
la plecarea Printesei. Ea merge cu
vehementa aceasta varianta, ca con-
tinud nu spunu c-a ales, ca nu va
pleca. Eu am mai auzit ni alte ni-
muni patetizind. Pund la unu, marea,
ca mine n-a nãmas decit poezia.

Unu, pentru o viatã, e foarte mult
stãt.

Uite, il rog pe Dumnezeu sã aduca
liniste ni muris in casa cu tine ni cu
mama tãi: Sãnt zile in care nu
ascultã ni ef.

↑
(o scrisoare catre Ileana B.)

- Un film nou, e melodrama
mureșcoi, bine făcută — a U
femeie singură, cu Trina Kyprenk
Elena Solovei și Alexandru Hrușov

- Printesa, la telefon. Ți-a fost dor
de ea, tare dor. E din nou grăbită, a-
mărită de ceva. Ți-a dat și o tele-
gramă să nu te duci la Jari în asin-
tile (!). U fi ciună acolo. A pus ci-
neva niște mimi negre între voi
a reflectat seul și Printesa a rîs
privind dinopre timp. Să nu-i fie
vizionurile ostile! Voiai s-o mai
asculti. Să ea voia să terminati con-
vorbirea (tu o sunare; la Madi). Si
iar ai simțit — o străină, pe o poteci
de fier, plimbându-se legată la
ochi. Ai citit poeme de Tino vici.
Ca să nu-ți amintesc absența din

socea Printesei.¹⁷ Cind punctul se
mărește, balsmul moare.

- Trebuie să faci o monografie
a Săvinești-ului. Obligație de
serviciu. Ai documentația. Trebuie să
mă "curvint înainte", cu citate
din savantul Elena Ceaușescu. Nici
nu ști ce să alegi - și lucrul stag-
neață. Și ai să-ntrebi la serviciu
cum se procedea când esti în
impas. Pe Trotuarul celălalt -
un bobot de nis. În vechile
unora o jumătate bobot de plus.

* P. Neamt, luni, 4
aprilie 1988

- Dumnezeu se reînceput să în-
semne ceva în sufletul său și
prin raportarea la femeie (o
femeie).

Constată, însă, o aceeași incompetență
pentru ritualuri. Dacă în noaptea
învierii te-ai duce la biserică și te-ai
noti în jurul altarului, n-ai fi deloc
confionat. Ești un religios fără re-
ligie, probabil.

*

- Constată, de asemenea, în la zădărnici, manifestarea
mentalității de suningător a lui Adrian
El vrea să cîștige, să fie un "fapt", și
se vorbește de el, chiar dacă undeva
nu e fapt. Nu joacă în sine, nu
spectacolul inteligentului, por a-l
prinde, ci beturala, opiniile. I-o
spune. Firește, neagă. Sau bagateli
religioasă prin glanțe laterale, ca într-o

deciuna când ¹⁸ nu are replica sau
nu-i consimțea ceva.

Desigur, însă, îți pare mai bun la
suflet decât tine. Poate că indiferența
cu care acceptă pe oricine îți dă senti-
mentul că e mai bun sau că, în
orice caz, e bun la suflet, desigur
fiți o modalitate de a nu se expune
în oraș). Îl elogiși întotdeauna când
este iogenic (în toate sensurile) și îl
tachinesi sau nesprîngi; întotdeauna
când acordă coerență miseriei (în
toate sensurile).

*
- Căpățul îți puzte în continuare, des,
nu fi-ai mai dat căsă. Nimoi in-
comodarea reciprocă de la Adrian
ai început să vă obosescă pe
amândoi. Sigur, mai ales tu îl ob-
rești pe el, sântușit tu ai venit,
nu el.

non habet * in loco arabico
- Urâșeanul nu are caracter, în
general. Sunt persoane multe și sunt
pe care doar le mimăm. Este
inadmizibil, de exemplu, să se vorbească
că de simțuri la femeile din oraș.
Majoritatea sunt curse, iar acolo
unde își fac un timp loc de principiu
agresivă femininitatea. Ele vorbesc
feminin, gesticulează plăcut, au
principii, dar apăsare toate trec foarte
ușor la stări opuse. Cele mai multe
nu merită nici măcar să fie
violente. Li se stă, în schimb, foarte
bine ca slugi. *

→
*
- Vertijuri nepotrivite în timp ce
mergi pe străzi. Poate că totul
se datorează altitudinii orașului,
după coborârea din munți. Au

Trecut multi ¹⁹ ani de cind m-am
rins primăvara în oraș.

*
- Paia. Un copil de care ți-e dor
desori. Foamea de puritate e în
tine ca niacum zece ani.

*
- Printesa e la Târnăvoara. Sau se
oprește în Cluj. Ai iubit vreodată
mai mult o femeie? Și, în același
timp, ți s-a părut a fi în stare de
să iubească o altă femeie? Printesa ți
mai mult de metafizic. Existența ta
fizică în duet cu Printesa este
cel mai des utopică. Dacă ai fi
o fine povățătoare, nu te-ai
atara atât de periculos de o
minimă atât de alunecoasă.

— Ea este singura femeie pe care
ai lua-o cu tine. Terenul nim-
quitate, e mai dulce decit orice
totusi. Un anumit fel al ei de a
fi te face să nu ai incredere
în ea, în ce-ti spune. Poate că ati
venit în contrapunct unul în viața
celuilalt, poate că tu belmua să
te naști mai târziu.

— Harababura din toată continuă.
Fiarele sunt ilizibile, tu ni rădă-
ul abundent în aninimii proletul-
tiste. Este o suspin națională, o
coborire imaginabilă a stăchetei
intelctuale, a stăchetei banului - simt

— Anzi că Linen Congresol a

acordat (mi-ai) ²⁰ un interviu lui
"liberation". Toti sepeni vor face
la fel. Cinste Moldovei! Ti-ai ¹⁰⁰
n-ra n-ra — in acest sicam
la lacrima n-ra vada care este
tara.

*
*
*

- N-ai citit de mult ceva mai pro-
fund spus in presa literara decat a
fost a lui Val Condurache din
Cronica - 12/18 martie 1985, in articolul

"Mediscuritate - dulce cecitate", in cadrul
unei anchete ("Critica n-ai refuzul mediso-
critatii") la care mai raspunde n-ai Ton
Simut: "Mediscuritatea incepe de acolo
de unde ti se pare ca esti destept cind
esti las".

*
*
*
- Ti-e foarte dor de Printera. Ideal,

intr-o asemenea situatie, ar fi o
parareta. Sigur, nu pentru o alta!

* Partii, dimineata
10 aprilie 1988, Borca

*
(intr-o scrisoare catre Grigore)

...
Toate vicle putreseau lejer impre-
una cu diverse programe politice.

...
Dei, siceam, terminasem de scris
"desazgul". In munti, drept numare,
un hordau de curinte in rosare
labele la noare.

...
Pentru ca nu e nici un roi de dis-
perare si nu e deloc un coridor de
tipete, e numai o profunda odoare
la ceturile grele de afara. Odoare
cu gheare si dinti. Ieti se abat sa

mai credă în ceva. Se pronunță
inclusiv cuvântul „credință”. Hegel
nu vorbește niciodată de credință.
Nietzsche, reavînd sensul păcatului,
nu se teme de Dumnezeu, spune că
Iisus a fost „cel mai înaltător dintre
refletele omenești și, în timpul fu-
neraliilor prietelui - amiral Eugène
de Savoia - Carignan, cobora în stradă
pentru a le spune Trecătorilor să fie
mulțumiți pentru că el este Dumnezeu,
că a luat această suferință. Îmi
permit să mă-ntreb ce profeti ai
mai avut după aceea „Europa inte-
lectuală”? „bi dacă ai mai avut,
cei i-au ~~putut~~ fost în vreun fel de
folos?”. „Voi fi celebru la 40 de ani”
nea Nietzsche, repetînd parcă vorbele
lui Stendhal. Ia noi, dacă nu-
re-
aptate drept infantilizme, profetiile
de acest fel trec drept disperări.

Citeam recent "Evangelhia pentru
Ioan" a lui Timotee și aproape că
m-am enervat. Câtă inteligență! La
cest omme în la mure nimpită din
motiue politice! Totuși, vorba lui,
"ces années de passé' bestial / Passeront
pour un paradis intégral".

Jeri, de exemplu, mi-au dat o cămă-
șuară în centru, dar în ea locuise
un individ care și-a omort tatăl.
Ei, asta-mi trebuie: să-mi umble
pînă comorieri un ucigaș! Că parca
nu-ș' destui... pe afară!

Pierzîndu-i pe ei, pierdem aproape
toată bunătatea de care sîntem în
stare.

Devenim mături nimei atunci cînd
ne mor amîndoi părinții.

Jeri i - am comunicat unui maior
 (care venise să mă salute în timp
 ce citeam „Les nouvelles de Moscou”;
 ce hazos: Gorbaciov a permis trans-
 miterea știrilor de Partii la TV; el nu
 are horror religiosus ca papa Leon
 cel al Treilea și - mi schimbat infor-
 matorul de la Borcia pentru că scrie
 cu greșeli de gramatică. M-a apucat
 râsul când a început să se mire că
 nu-l știe pe acel coleg profesor.
 Viata la țară! Asta-i!

P.N., 14 aprilie 1988

*
 - Un poet este fată de un împărat
 ceea ce este Dumnezeu fată de
 un poet. Pentru a-și aranja bio-
 grafia, unui împărat îi este
 suficient un scule plătit. Toate

celelalte lucruri de după cele scrise
de scrib nînt puse la punct de
"accidentele" istorice.

*

- În "Viata Românească" - 2/88,
Alexandru Suter scrie despre "Biblioteci"
În "Astra" - 4/88, Radu
Săplăcan, la rînduri, găsește că
ești un poet singular și profund
Acea singularizare care te-a
preocupat în toți acești ani începe să
fie remalată de majoritatea croni-
conilor literari care au comentat
ultimul ta carte. Tu să fii tu singur
în toate cărțile pe care le scrii.
În "Vatra" nr. 3/88, Suter o pagină
cu rememorări Noica, ai un poem
pe care nici nu-l mai așezi

prin hirtile tale: ²³ „Poemele în care
nu sunt”.

— Nu am înțeles nimic din asta. *
— Nu am înțeles nimic din asta.

— La un video. Un film de Robert
Siodmak, „Katja”, cu Romy
Schneider. Apoi un „St. Helen's”
(vulcanul din USA), și „Uniformele
ceruzii” (trei ore la un film mi-
litarișt cu homosexuali).

*

— Vrei să pleci spre Jari, la Prin-
tesă. În ultima vreme te-a
săpăcit de tot absența ei. Și toate
autobuzele sunt suspendate
Omul mare, viscol. Drept urmare,
nu ai bilet spre Morca. E sâmbătă.

Esti uros gripat, Drisei tare mult
- o vezi pe Trinterea. Iti mai
spui: linisteste-te, ti-e de ajuns
pactia!

- E frua lui plm. Ti cumpeni un
excellent album Rembrandt, ros
de nusi. Pe masa, scrisori de la
Marino, N. Steinhardt, Dumitru Chioara
(cu o reactie uros peribila), parintele
China Hexa.

- Mama. E atat de placut - o
gareti acasa!

Morca, duminica
17 aprilie '88

(intr-o scrisoare catre

Trina, pe adresa ei:

N-am încercat niciodată să conciliet acolo unde bătăile inimii văd mai clar decât oricine. Nimic nu este vinovat. Nici măcar acest socialism în care putreșesc spiritul.

Dacă melancolia ar fi doar ospanul neurastenicilor și puturoșilor, atunci cu siguranță că, vorba lui Cioran, "pivriștetoul" - "o opuca să nigie".

Frumetea ta este un efect, în continuare, al sublimării unei priviri.

...incapacitatea mea de a fi intolerant cu o minune. Știi ce spuneau studenții undeva? Totă: "Les femmes sont

faite pour détourner le destin des
hommes."

...
... ai tăi te găsește responsabilă! (...)

Atfelcum, totuși, să nu te recaminteci
tu că „responsabilitatea este de
reconcepțut fără libertate” (Kundera)

...
Attea cămici stupide, attea betisoare
menfante, attea femei plângând
singure în timp ce „deseideii” cur-
tează snoabele din oraș!

...
când au fost ensemble în attea
simfonii, când în fiecare zi o su-
găciune s-a molipsit de noi
noștri, când ne-am susținut și
unul pe celălalt doar privindu-ne
nimem (...), nu poate pune pămînt
pe sîrutul nostru.

...
Nu vreau deloc să fiu pe placul
celor care sîmi caută loc în palme
ca să mă bată în cuie.

...
Poetii oricum sînt de împorăticia lui
Dumnezeu și absolut deloc de u-
zantele și prejudecățile socialis-
mului.

...
Auzi cîte unul: „Idealul meu e să
mă fac medic” sau altceva în
genul ăsta. Ce stupiditate! Dar idea-
lul încercămă cu totul altceva! Și
el nu poate ține decît de spirit,
nu de meserie!

...
Un spirit edecăoret nu e în „com-
petiție” decît cu sine însuși. Ultimele
de fard e stupidă oricum. (...) Numai
nimeni poți să fii tu însuși. ~~...~~

(...) Când cineva ști să meren
sfaturi și cirje învârcând că nu
te respectă, că nu are încredere
în tine, că vrea să-ți impună
himeric propriile vise. Fiecare este
singur în calea lui.

...
A trăi cu un poet e sinonim cu
a trăi cu o „fărădelege” a
lui Dumnezeu.

7. Neamț, 20 aprilie
1988

*

- Citești o carte (slabă) a lui Nic
Iliescu („Din-întors”) și, amuzat,
„Viața mea la țară” de Petru Stoica.
S-a făcut cu mare. Asta lipsea
la tine?! Și ăția nu-ți mai dau
casă (ai mai refuzat una, acum
două zile — a cincea!).

DRUM LA IASI

- O sutilnire stupidă cu Trina
 Nu-ti scrisese de o lună. Nu din acest
 motiv te-ai dus. În ultima săptămână,
 venualele diaspore ea erau vorc dispe-
 nate. Nu s'atdegeai. Ai s'atles, după
 e o-ctă sutilnit pe I.C. Trina, strada
 Corci Pogor: fusese chemată în două
 zile la acunitate (dacă e o-ctă crezi
 că ai fost chiar ora), și acolo fusese
 amenintată cu năminerea la țară, et.
 Prostă. Încerca să spună că fusese che-
 mată fiindcă acum vreau să vorbesc
 în lectorat, ca și alte colegi, cu un dicționar
 englez. Ei, mare rahat! Năivita. Fusese
 chemată pentru că umblă cu lectorii
 americani (acum) și francezi. Voaie să
 te menajeze? Era stupid. Evident me-
 mată, ingorită că aceea o vor
 teroriza și că o vor ține la țară
 după nepărtite etc., asigurare la con-

cluzia că nimeni nu știe (ca să
nu-l ofețite nici pe tatăl ei
- presupus securist, în cercurile uni-
versitare! halal!) e să se căsăto-
rească neșoptit cu un străin și
să plece din țară. În lipsa de măsură
a mamei și a tatălui, tu-ai spus la un moment
dat cel mai unit lucruri pe care tu l-ai
spus vreodată o iubită: "Aș fi în
stare să plec și cu ultimul arabe".
Un alt bărbat (ar fi luat - o la palmă
pe și nimeni, probabil. Săritatea
pe care o proba te-ai mișcat pe
măsură. Ea purta în evidență un
doar o față slabă de suferință și ni
anumite coarctări în privința caracterului
Ce să înalți în estul de oameni?
Aproape te enervă absența ei bruscă.
Îngrămădind arabi și securisti între
ține și ea, te jignea pe măsură.
Ai întrebat - a dacă nu i-ai scris

47
nă-ti spună astfel de lucruri. Eschivele
ei, pământul ei prelungește nu dovedesc
decît că nu prea-i era rusine.

Era o înălțată superba de primăvară
ni voi, în Grădina Botanică, departe
de lumea deplăcută, traversată propoziții
penibile. Sigur, în te mîna mîncă pe
lumea aceasta, dar bătaia de joc, mai
ales cînd vine de la un om pe care-l
iubești, te scotea ni te scoate din fire.
În ochiul ei din frînga vedeai min-
ciuna. N-ai menajat-o. Constatai, înmă,
că o inteligență nedublată de caracter
poate fi un zero.

Povertă voastră înainta minunat ni,
iată, deodată, Pintura pune voroși pe
toate. Cînd i-ai spus că nă-i scrii
~~tatălui~~ tatălui ei nă nu mai fie
panicat de-acum că ni pierde fata
cu Dumitrescu instruit ca pleacă,
vai!, cu un arale eventual, s-a

scandalizat peste măsura, rugându-
-o omori mai curând decît să afle
tăvălele. Ai întrebat - o cînd este
totuși ea curan, cînd e curșită?! Ma-
mei sale îi spune / ascunde ceva,
tatălui ei spune / ascunde ceva,
cu tine face la fel, crezi. Înțere
demnității, omul este o țărănie.
Cînd, a doua zi, ți-a propus (!?)
să rămîniți în bune relații, să con-
tinuăm pînă la urmă pînă la urmă fa-
cultatea etc., ai avut sentimentul că
era conciliantă pentru a nu gafa
tu unușor spunând lumii ce in-
tenti are, ca să aibă timp să
aranjeze altceva / ceva cu vreun
lector etc. Înțelegi vînta ei, pa-
nică, mofturile, totul, numai că
tu cum ieșai din discuție, nu
înțelegi. Și în timp ce tu o

iubești tare mult, ²⁸ ea vine cu tot
felul de "argumente" exterioare iubri-
ii voastre, "argumente" murdare.
În casa lor este atâtea minciună și
prefăcătorie, încât nu ar trebui să
te mire deloc faptul că Prințesa nu
se mai poate abține de la minciună.
Jalnic și stupid spectacol! Nu e în
stare de nimic practic și crede că
în Occident e o viață opulentă și
lipsă de griji! Suavă inconștientă
dulălată de o gravă confuzie de cri-
stian. Nu are nici un talent, puterea ei
de seducție este limitată, lectorii aceia
ajunși la noi sunt niște incapabili
(din moment ce - au ajuns în țara
aceasta, acum), și totuși opiniile și
convincerile ei se afirmă frivole.
Căci că soarta ei este pe dunge. Poate
fi o minune sau o tîntură. Din

păcate, nu e nimic de oranjat.
Ea singură trebuie să hotărască.
Au fost două zile amare dar profund
caracteristice de prinzole de româ-
nești de azi.

Singura bucurie de la Jori e fost
Juca Pitu. La el ai și dormit. Cărtile
(între Perros, nuvelele lui Tournier,
"Ces malades qui nous gouvernent"
și Vladimir Volkoff), discuțiile, ~~și~~
transparența, totul într-o spirit și
demnitate — sermone ale unei
noi civilizații din care ai plecat întot
deauna mai bogat.

Deci, 23 și 24 aprilie au fost la
Jori.

Reti și o ploaie violentă, purifica-
toare — și tu, cu Princesa într-o
cofetărie.

*

29

- În munte, acum, de joi (28 aprilie),
în vîrte zile frumoase de primăvară.
Erei convins că vei fi aici cu Prințesa.
Dar dacă ea nu poate / time să vină,
ce rost mai are toate celelalte?

Te întorci la Poem, ca întotdeauna, sil-
mînt de frivolitatea lumii. Un disc
cu Marek și Vacek are darul de a
te liniști cît de cît. Ti-e foarte greu
să te desprindă cu moartea Ininei.
Era atît de simplu să fie de partea
demnității! Inșiră o minciună de
atîtea luni! Voia, probabil, să-ți do-
vedească încă un lucru. Ce stupid!
Ce nedrept!

*

Sîmbătă, 30 aprilie 1988

- Mica -

Canta - a scrisoare catre

Printesa.

De mai multe luni, când călătoresc, observ
mereu că-mi simțim că simțim im-
presia, că așelari, peșaj și blizeste la
amândoi, că ne strângem și mișcăm
mâinile discret. După ce m-am întors
de la Iasi, acum, n-am avut nici
un chef să trăiesc.

Nu ții să-ți fie pe plac, dacă acest lucru
implică deformarea modului meu de a
gândi. Miine, sau dau seama, ar
trebui să am înțeles trecerea unei
săptămâni de când mi-ai spus o pro-
poziție inopositoare în viața ei.

Am avut impresia că esti în derivă
cu sensibilitatea. M-am gândit dacă
spaima poate duce la pierderea
sensibilității. N-am ajuns la nici o

concluzie. Probabil că mi-e în groază
de concluzii.

Mă uitam întotdeauna la cerceii tăi, când
reveneam. Acum nu m-am uitat; în
schimb, mă gândesc la ei, la faptul
că sunt aici la spatele meu și că nu
vreau să-i iau în palme. Sînt în propozi-
ții care ucid.

Am pus în disc care să mi-mi amintescă
de cîntecul nostru. Am vrut să fiu îngur,
deși s'impăienjenit de imaginea ta. Deși
fac eforturi să fiu politicoasă, să nu repet
ce-am văzut în unul din schișii tăi, știu
că nu te gîndesc la mine. Altfel, din
prezența ta m-a durut și mă doare.
Tot timpul, de simțită încoace, sînt aproape
măsurat de gîndul că nu osulți, că orice
ce-știi te lăsa indiferentă. Am momente
în care vreau să te strîng de gît.

Te-am văzut cu carti, comparînd

carti. Pentru că nu te-am văzut nici
odată cumpărând oșă cerea?! Pentru că
subconștientul meu speră să nu te
fundezezi, totuși?

...
Mă scandalizează acea absență a ta,
să zic așa de "amănare" pe care am
avut sentimentul că-l propriu pentru
a aranja "altceva".

...
Îmi doresc încă din vază trecută să
ascult iarba cu tine, aici.

...
Spui cu o grație aparte, de exemplu,
că ți-ai cumpărat zepte perechi de co-
napi la Timișoara, dar nu te-am auzit
deocă spunând că-ai născut o carte extra-
ordinară într-un anticariat, că-ai
vândut un pulăvâr de pe tine ca să
iei un disc cu Elton John la pian,
să zic așa. Esti atât de dulce în co-

chetările și năspăturile tale, dar la
ce 20 și ceva de ani ai tăi ar trebui
să realizezi suficiența pe care o impune
astfel de entuziasm... voraști!

O studentă de nota 10, la filologie, care
nu caută decât cărțile din bibliografiile
obligatorii, te pune pe gânduri. Vezi ce
incomod sunt?

...

Te-am omagiat în ficcare și, te-am
lăudat, te-am scris până și pești. Ce
vei fi simțind tu din toate acestea? Că tu
te curăți până și simțu? Că dacă ești
o prietenă pentru mine, ești pentru toți?

Ai săi momente "dumnezeiești", și ai
săi momente "vane"? Nu ai să simți nici o umir-
simț, și ai să simți nici unei umir-
simți. Că nu ai simțit niciodată. Exagerați
"nohul" femeii "acolo". Poate că "acolo"
există numai cu un om ca mine.

...

...
Ti-e atat de fucidă nă nu o duci nău,
fucit nu mai nătioneri de loc fucesc.

Si nu nint de loc dispus nă Trăiesc
dragostea cu jumăteti de mămăia.

...
Am învescat mereu necesitatea cinstirii
a Transpoventei pentru cei nunci
camerii cu aderărat derumi nu au
nimic de oscuru.

...
N-am nă Trăiesc niciodată deosocrea
altcineva. Uneori sūi dai sentimentul
că nu realizezi singularitatea pe-
fului, a artei deci.

...
Pentru mine, dragostea noastră e prea
curată și frumoasă ca nă-ti pot permite
nă îngrămadest. în ea recuristi ori
arabi.

52
În ciuda înserpentei iubirii pe care
ți-o port, n-oi accepta nici să rămân
cu mine pentru a-ți „dona” nici
opoi grimasele iscate de faptul că mi-ai
fi făcut o favoare, că te-ai „sacri-
ficat” pentru mine.

Când mă gândesc că tu vezi „dimede”
ni din cauza mincării (||) și vine să urle
„terp-te de femeie cu inima în
stomac”. Știa căi sunt gânduri în
care exagerez de supărare.

Si încă pare că mă creșter
șifel de discutii cu un om pe care-l
iubesc atât de mult!

O prietenă nu poate reacționa ca un
citmar.

...
ring pentru ficcare cuvânt rău pe

care ți-l spun. Dar nu pot fi poli-
ticos acolo unde nu se impune decât
cuvântul — suicit de dureroase or fi
cuvintele ei.

29 aprilie 1988

*

- Vrei să scrii. Poemul pare a te
asculta. Și, bine, te blochează
amintirea cea rea a Printerei. Te
simți foarte rău, cum și eu
vreă să rupă în două poezia
voastră. După tirani, nimănui nu
este mai mult de parte nedreptății
decât femeile. Printerea trebuie să
nu fie ora.

*

- Aceste zile, în loc să fie minunate și
cu Printera în munte, sînt în mod
evident triste și inconsistent.

Te-ai îndrăgostit prea rău de ea.
Ţi-ori fi plăcut rău răsună cu tine,
o credea tot mai mult în ultimele
luni. Şi unde ai ajuns! Meritul - ai
rău - este numai al ei, totuşi.

*Praga, duminică, 1 Mai 1988

- Fiile puşti, amore, incomode,
criminale. Vineri, pe 6 mai, Printesa
te sună la muzee şi te anunţă că
vine spre seară la P. Neamtu. Dăci
am ştii dacă trebuie să te bucuri. O
eşti. Colegă din personalul de
14,38. Frumoaşă. A stat până dumi-
nică la 15, când a plecat c-un auto-
bus spre Jari, şi ai locuit la Bogdan
Smeu-Kirileanu.

De ce venise?! Te bucura prezenţa ei.
Dar venise ca să nu-i mai scrii
pau scrieri că pleacă dincolo cu
vreun străin şi că securitatea poate
citi scrisorile tale?! Nu e făcusei în
această intenţie. Ţi sunt laterali totuşi.

cei pe care-i învescă ea. Numai
dragostea pe care i-o poartă acestei
memritușor este reală, profundă,
ineștutabilă.

A cînt coerență pe 7 mai, seara, la
Bogdan. Ai rugat-o să repete un
cârmăș neutru (Bogdan și Ieremia)
ce are de gând. Îi-a plăcut coerența
ei, i-a dat dreptate. A fost seara
în care i-a dăruit ni mai mult
libertatea de a opta, ba chiar i-a
încurajat opțiunile. Mici glinări,
foturi, kutii materiale, cei 100
de lei (ca rîca !?) pe care mama
ei i-i-a fi dat ("mi-am cumpărat
bilet de întors, că am numai 100...
Jeri i-a spus că pleacă spre
17 iulie la Mureșului (ai intrat-o
ce mamă are ea, de-i dă numai
100 de lei - sumă cu care n-o
ajunge până la 1700 - , pe ce
amare mizerică mama ei?!) -

mintea, evident; și te-ai certat
destul de violent cu ea, pe strada
pentru că nu era deloc frumoasă
minciuna ei etc.). A venit ca să
te îmbrățișeze, să-ți poartă cravata
în liniste terenul pentru plecare?!
Era dulce și cel mai des parcă nu
s-or fi întâmpinat nimic nău
subre vor, dar ești convins că
există un punct în care minte. Nu
ești preocupat să ofli unde minte,
ai lucruri mai serioase de făcut,
dar îți pare nău că nile infati-
sării atât de candidă pot locui în
meni atât de predispuși lucrurilor
de nimic, lipși de demnitate la
unna unnei.
Nu-ți făcui dragoste, aproape că
nu-ți fost impurități. Și era
teama - se vedea - că nu re-
mînăi curtea învârcinată cu tine.

Mai mult multe de spus, dar un
merit. Se vede spune. Acum e
târziu. Si e luni, aproape de ora
24. Spune morți, deci. Plana ma-
nunt.

*

- „Minima moralia” de Andrei
Plesu. Câtă nevoie are poporul ro-
mânesc actual de etici!

*

- Reintâlnire emoționantă cu Savel
Matache, în binoul său de director
al Centrului de Cercetări Științifice.
Faci o monografie a Centrului. Deh,
mușkul e pe autofinanțare.

Peste o zi, ești invitatul acestui om
fronte mobil în gândire, reducător
aproape în țările sale, la d'acasă.
E vineri, 13 mai, e ziua acestui dis-
tins om de știință (are și de

brevete de invenție) și este în vila
sa de pe Metecoului 1bis, între orele
19 și 24. O construcție cindată în
splendoarea ei „americană”, cum nu
mai există în țara aceasta.
Ti-o prezintă camera cu camera, de
la mizerol. Patru nivele. Funcionali-
tate deosebită. Poziție excepțională.
Un muzeu. Biblioteca, absolut cos-
mică, peretii - diorami, scările, di-
ning - noom-ul. Excepțională construc-
ție. Ți explică cu o și înainte de
ce a făcut această casă de care
nu avea neapărat nevoie. Revoltat
de anacronismul habitatului actual,
el însuși a proiectat și realizat
această construcție. Ți-au spus alții
că l-ar fi costat 2-3 milioane.
Privindu-l, amintindu-ți puțin de
Anthony Quinn, l-ai ercultat cu
incantare. Foarte profund cunosător
în materie de istorie, ai gloriat ore în

mi în marginea unor lucruri
(Oh Prădator, ultimatum-ul rusilor
când au luat Basarabia, Antonescu,
migrațiile, dacii, recuperările genetice
în timp, poezii din Moldova sovie-
tică, Rumania, Europa și europeanis-
mul, Nicolae Ionescu, Hrușciiov, literatură
poetică, caracterul). O soție plă-
cută, un băiețel - Andrei - în anul
II la "Petru Rareș" (mai are și o
fiică studentă la chimie, anul II,
caracterizată), mama la acea "moră
rotundă" aproape de miezul nopții.
Cu o zi înainte, în biroul său de la
Centru, se scandalizase oferind că
ai probleme cu casa. I-a numit
pe toți acei de care depinde, și-a
oferit să te ajute cu un fiu ce
materiale, a repetat că va veni
personal să vadă ce e acolo.

vai tine ³⁸impresia. Linile telefonice
dintre sufletele noastre par a fi dis-
tuse. Cine va le remedieze? N-ai
nici un chef va te ocupa cu edu-
carea inconstientei ei. Poate ca noul vine
si dintr-o exagerata ei constiinta ca
ar fi "cineva" si ea, prin venirea,
nu i se curve decat o viata ne-
geanca. Realitatea este alta, fireste.
Daca e-n stare de atita complexitate
sentimentala la 20 de ani, la 30
n-or putea fi decat o curva. Prea
dezinvolta poate trai in minciuna.
Sigur, ea poate spune minciuna
altfel, o poate polei, dar e tot
minciuna. Ti se paruse grasara sa
comuna cu tine. Dar, te intrebi, ce
nod are sa impaci acum niste
contrarii ce pot rezolva oriind.
Pintesa dovedeste destule fumureti,

dar sentimentul pe care-l dă —
câ n-or crea caracter — am-
lează aproape toate celelalte lucruri.
Apoi, încăpăținarea ei de a crede
că stie ce face, că e bine să con-
tinuăm să mintă totă lumea etc.
este de-a dreptul o rușine.

Printr-o cu acea țară Madi (cei
de la Teatrul ti-au spus lucruri
jenuante despre ea!) o duce spre
uzorătate. Când cea mai bună pri-
etenă ti-e o țară lipsită de com-
plexe, cite ceva nu are cum să fie
comestibil.

Dumnezeu n-or trebui să te in-
filozofică niciodată cu astfel de
furi. E păcat că totă Fumureșca
pe care o promitea Prințesa se
dovedește încet-încet absență a

denunțată³⁹. Are de la cine mes-
eri ori ceva. Punct. *etate* A'
*
*
*
*
*
*

- Numai poezia. Ce amestec au
cine femeile? Nici unul. Nu
merită să te dămiești decât artei.
Jei ar trebui să le pedepescă
pe toate acelea care vor să scri-
tescă sufletul unui poet.

Te apropii cu tot ce ai știut de
femeie sare care (Printera, de exemplu)
și ea receptivă numai propriile
afose. Ce rost are să continui ase-
menea relații cu creaturi ale fri-
volității și lășității. Dacă Printera nu
are puterea să trăiască în demnitate,
nu are decât să-și rupă gâtul!
Vorbe de îndrăgostit!
*

*
- Ai aștepta cărți de scris! Toate
femeile rele trebuie date afară.

*
- Nu există prea multe lucruri
minunate pe lume de asigurarea
singurătății.

* Borca, luni, 16 mai
1988

(intr-o scrisoare către

C. Petronica:

...
Ce s-ar întâmpla, te întrebi, dacă
toți oamenii ~~ar deveni la un~~
moment dat culti? Interesant! Ca-
tastrofa ar fi de altă natură, probabil
iar perfidia ar ajunge la perfecțiune.
În fond, o lume profund cultă ar

fi tiranică⁶⁰, fiindcă ni-ar suprima
constant limitele.

O țară numări a poetilor? Imposibil!

A fi un fel de ospiciu în care boala
ar fi numită altfel. În sens prac-
tic, o asemenea țară ar fi utopică.
Prea multe singurătăți, nu pot sustine
o lume, ceea ce - ar ruina.

... e furios și spus: "năvălitorul — uca
o navă inflamată în sufletul cere-
nului"!

P. Neamt, 25 mai 1988

* (Dienul al)

(intr-o scrisoare către
Printesa, prima după venirea de
la București:

M-am gândit că numai oamenii mă-
surati visează măreția, că acei deo-
seliți („ni mintile lor flouătoare”)
sunt întotdeauna en haunt.

...
Temperamentul pintesei nu a ținut
niciodată, în istoria lumii, de bani.

...
M-am întrebat dacă nu cumva este
operiata de lucrurile mărunte (sau
mărunțite) din tine, și nu de ceea ce
totuși numesc realitatea imediată.

...
Sunt conștient că o memorie prea
bună handicapează inteligența.

...
[La femei?]

...
un poem în care nu crezi este un
zayt pierdut.

...
Eu și zodia castanului. Dar nu pot

fi de acord ⁴¹ cu o pagină care re-
zună o existență. Un om e mai
mult decât o pagină de zodiac.

Nu mai cu tine pot mânca nuci în
paradis - Citez: "Castanul are nime
născut al justiției. Orici injustiție
el revoltă și este capabil să reac-
ționeze violent".

...
ora - risul "intunecat Ee Mediu".
Fără el, Remotarea nu s-ar fi iscat.

...
Când totul ține de linearitate, bucuria
devine o constantă, adică o fixitate,
o firă.

...
Probabil că Trumuretea este întot-
deauna o impotrivire la ceva.

...
A ne impotrivi, sic, tuturor moti-
velor ce vor să ne dezbină, ar
fi încă la unia unica noblete pe

care o putem proba.

Furmo nu ești, ci devii. Prin noi
multe lucruri.

...
instabilitatea generală este anarhică

...
Eu nu mă îndoișese de înțelepciunea
femeii pentru că asta ne spune istoria
ci pentru că o femeie trăiește prea mult
de partea cărții și mai ales din cochetă-
tărie de partea spiritului. Probabil că
răul la o femeie vine atunci când în-
chipuie că dacă tie, de exemplu,
titlurile unor lucrări ale lui Kant
are neșăurat acces la „Critica ra-
țiunii pure”.

...
Vai înțelege numai ce meriti.

...
glatati și provocați de imagini.

In orose, in acel imens furnicar
~~transpirant~~ transpirant, lumea nu e
 foarte frumoasă. Ai sentimentul că
 nu ești unic, că nu faci parte
 decît dintr-o turmă pe care esteticienii
 au botezat-o altfel. Nimic mai
 dezolant decît multimea aceea
 de oameni, anonimă, hăituită de
 giji și interese, indulgență și aco-
 modată, plictisită sau vrăjitoare.
 Pe munte, unde omul este mai rar,
 apariția lui este de-a dreptul tul-
 burătoare! De exemplu, să privești
 de departe silueta unui om prin ier-
 bure, pe o culme. Natura doar
 și în acea libertate seducătoare, tre-
 cerea unui om. Așa e poezia.

Uneori nu există nimic mai frumos
 și emoționant pe lume decît munte

vești un om care se bucură din
cauza ta. Sau să-ți-l închipui bu-
cărându-se.

joi, 26 mai 1988, P. Neacșu

*

(intr-o scrisoare către
Dumitru Chisariu.

Incorectitudinea ta (în cazul de față)
vine însă dintr-o motivație extero-
renșivă în sine. Tu nu ai făcut
"reproșuri" după o scrisoare pe care
ți-am transmis-o cu multe luni în
 urmă, deci mă lipsești de posibili-
tatea de a-mi aminti exact forma-
lunile de atunci.

Veri bine că aproape nici unul dintre
poetii sau - zisei generații '80 nu prea
tipărește în reviste etc., dar tu ești

primul care spui că n-ai putea trăi
fără din cauza „Culturii Românești”.
Dincolo, „Cultura...” asta mică nu există,
nu are nici o remunerație benefică
pentru cultura noastră mare în timp
nici raportările la ea sînt nule și
inadmisibile.

Muzic. Poate că-ți spunea că mică
e cartea bună nu se poate tipări numai
pt. că nu-i place ce scrii și scria să
fie delicat în respingerea sa.

Dar nu mă gîndesc decît la scris. Tu
ai ceva lucruri cînd afirmi scolaritate.
„Decomdată, neația a trecut pe plan
secund...” Știi, dincolo, peția, dacă
este fîntînă ta, nu trece micodată „pe
plan secund”. Ei i se poate sutrupă
ceva numai dacă autorul și
face din ea un scop - ceea ce
eu nu pot să accept. Scrii nu pentru
că-ți propui să scrii (și să fii),

ci pentru că nu poți altfel (și pentru
că ești)!

• reflexul așteptării disperării (aceea că nu
ai tipărit altă dată; fiindcă din
românare nu reiese că te-ai dădura
mai mult soarta culturii române
decît soarta ta!).

Fiți c-o, fi fost „profund indignat”
le unele din opiniile tale. Clare nu
exagerați? Clare nu extinziți conș-
cinențele unor opinii în marginea unor
motive? Pentru că, Dinu, pînă la
unul, deranjant nu e ceea ce-
mi spui mie, ci faptul că vorbești la
modul general, că toți cei care tipă-
resc acum ar fi „descurcăriți” etc.

Regret că nu puteam scrie mai
„coerent” și că mi-ai vorbit de

99
"Critica României" pe o aceeași
pagină în care amintesc de Noica.
Eu, care sunt un Temperamental și un
"vehement", n-am, figurat micodată
mă.

Știi, scrisul e o chestiune pe cont
propriu. Mircea Nedelciu nu este vi-
vocat ca Iovoi nu poate tipări. Și
nici Viorel al nostru ^{ca} apere ^{Bubunoiu} oia țărăni cu
canta. Sunt conjuncturi și conjun-
turi, perplexitate pentru noi toți. Dar
ouna-credință n-ar trebui să di-
portese de noi, cu atât mai mult cu
cât ea ne-a adunat cîndea.

Credeam că ai vocația pieteterici în
mod real și că exprimarea francă
a unei opinii nu ți se pare o ano-
malie.

* P.N., 30 mai 1988

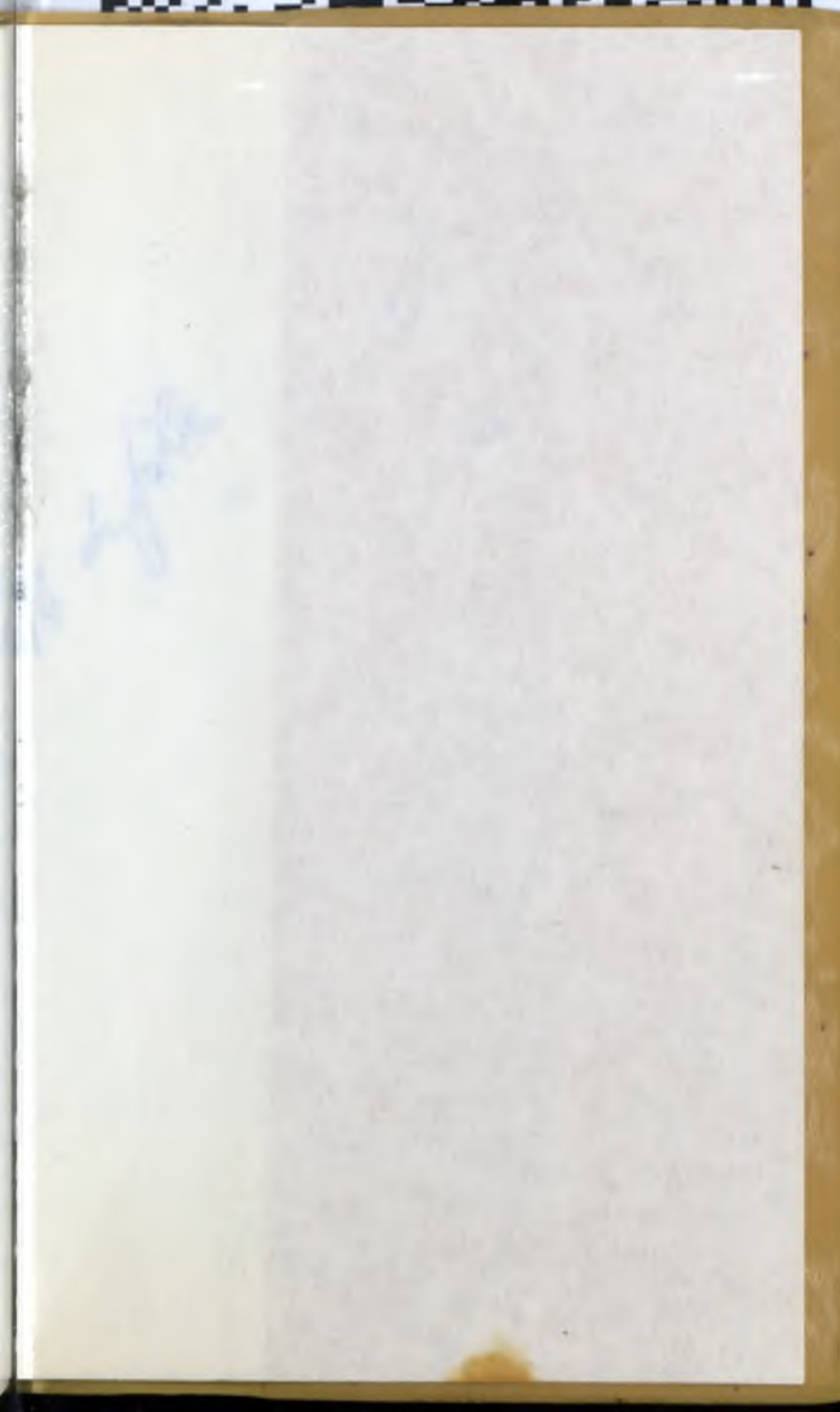
Faint, mostly illegible handwriting, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

U.S. Government
Library of Congress

Acrostic
center
winter, 44
file. 1922

W. H. C. W.

Handwritten text in blue ink, likely a signature or name, possibly including the word "Siddiq" and other illegible characters.

Handwritten text in blue ink, possibly a signature or a set of initials, located in the upper right quadrant of the page. The text is illegible due to fading and blurring.

14

de file

